

PENS

Pens (1999)

regie	Judith de Rijke
spelers	vader Jacques Commandeur moeder Annelies van der Bie dochter Gusta Geleijnse zoon Peter Bishop Lilly Inge Paulussen
dramaturgie	Judith Wendel
licht	Marc Heinz
decor	Andreas Freichels
kostuums	Ellis op 't Landt
producent	Kunstgebouw, stichting Kunst en Cultuur Zuid-Holland

première 26 april 2000, Bollenschuur, Sassenheim

Pens werd geschreven in opdracht van Kunstgebouw en gespeeld in de Bollenschuur aan de Teylingerlaan, Sassenheim.

Ruimte

De locatie waar Pens voor is geschreven is een oude, in verval geraakte bollenschuur. Rondom de centrale ruimte van de schuur lopen twee gaanderijen. De ruimte kent daardoor drie speelniveaus. Aan de gaanderijen alsook aan de begane grond grenzen veel deuren met kamers die onderling met elkaar verbonden zijn. De ruimte oogt symmetrisch. Centraal op de begane grond is een tribune neergezet.

Om deze tekst in een theater te spelen is het van belang een ruimte te creëren met meerdere speelniveaus. Daarnaast is het belangrijk de suggestie te wekken van verborgen ruimten. De plattegrond dient niet logisch te zijn.

Personages

Vader	Rond de zestig, breekbaar en fanatiek. Hij verplaatst zich behendig in een gemotoriseerde rolstoel.
Moeder	Jonger dan haar man. Zij maakt een verwaarloosde, verwilderde indruk. Om haar heupen draagt zij een riem met messen in holsters. Wanneer de messen in en uit de holsters gaan, worden deze automatisch geslepen, dat maakt geluid. Haar gehoorapparaat laat zij piepen naar believen. Zij lijkt zich op de grens van waanzin te bewegen.
Dochter	Bijna veertig, vermoeid. Zij draagt een aangevreten trouwjurk en heeft een paars boeketje in haar hand.
Zoon	Jonger dan zijn zuster. Hij zit onder de vliegen en trekt een jutezak achter zich aan. De zak zit ook onder de vliegen en trekt een spoor. Hij praat niet meer, produceert slechts klanken.
Lilly	Een techno-engel met rotte tandjes, vleugeltjes van ijzerdraad en een propellertje op haar rug. Zij is aanvankelijk niet zichtbaar voor het publiek.

Deel 1

[We horen een stem. Het is de stem van techno-engel Lilly. Middels een headset heeft zij verbinding met het publiek.]

Lilly   Allemachtig.
                  Wat stinkt het hier.
                  Wat een stank,
                  niet te verdragen.
                  Ben ik in een lijkenhuis,
                  een grafkelder gedoken?
                  Ze zouden de boel hier eens uit moeten roken.
                  Of op zijn minst de ramen open.
                  En dan te bedenken dat hier vroeger bloemen waren,
                  deze graftombe een bollenschuur,
                  het centrum van de bloemcultuur.
                  Maar dat waren vroeger tijden,
                  en sindsdien hebben de mensen hier flink moeten lijden.
                  Nee, nee,
                  niet janken nu.
                  Spaar me jullie tranen.
                  Geen gesnotter, alsjeblieft!
                  Niet vertroebelen die ogen,
                  genoeg gelogen en bedrogen.
                  Wat een ellende,
                  wat een wanhoop,
                  wat een stank...
                  [mompelt]
                  'k Zou bijna zweren dat er hier een lijk lag.

[Lilly lacht, ze laat haar rotte tandjes zien. De dochter komt op. Ze houdt een paars boeketje in haar hand.]

Hé, wie hebben we daar?
Paars is de kleur van rouw, juffie.
Wist je dat niet toen je ze plukte?

[De dochter hoort Lilly niet. Ze gaat op haar knieën en bidt.]

Ja, ja,
te laat,
voor jou geen vergeving meer.
Had je eerder aan moeten denken.

En denk nu maar niet,
dat ik die boodschap door ga geven boven.
Rot op.
Ook een engel heeft haar grenzen.
Jullie zijn een stap te ver gegaan, toen.

Met een modderige klompschoen,
zijn jullie boven op mijn ziel gaan staan.
Ik ben niet onpartijdig.
De kolere kan je krijgen!

Hé juffie, missis,
waar gaan we heen?

[De dochter staat op, wil weglopen. Dan kijkt ze verbaasd op, alsof ze in de lucht iets voelde bewegen.]

Hallo!
Hier ben ik.

[Lilly maakt een paar clowneske danspassen. De moeder komt op, fluisterend tot de dochter.]

Moeder   Waar is de hond?

Dochter   De hond is dood.

Moeder   Die hond bedoel ik niet.

Dochter   Nee.

Moeder   Waar is je vader?

Dochter   *[zwijgt]*

Moeder   Waar is de jakhals,
de bloedhond,
de terriër, met rotte tanden.
De, de-

*[De moeder sluipt, zoekend als een guerrilla, door de ruimte.
De dochter wil weggaan.]*

Hé?
Waar ga je heen?

Dochter   Wassen.

Moeder   Zit je in zijn kamp?

Dochter   Moeder...

Moeder   Wat?

Dochter   Ik ben net wakker.

Moeder   Prettig, als je slapen kunt.
Bij diegenen die waken,

elke nacht weer waken,
komt de merrie op visite.
De merrie van de zwartste nacht.
Elke nacht haar hoeven,
klak, klak op de stenen.
Klak, klak.
Klak, klak.
De dood berijdt een paard, zwart,
en prachtig,
zó prachtig.

Ze komen me halen.

Dochter

Moeder...

Moeder

[als een klein meisje]
Ze komen me halen.

Dochter

Wíé komen jou halen.

Moeder

Ze.
Ze.
't Is een conspiracy.
Ze zijn met zovelen,
aangevoerd door hem.
Hém.
[roept]
Bloedhond,
bloedhond.
Ik weet dat je er bent.
Dat je naar me kijkt.
[tegen dochter]
Luister, luister toch.
Leg je oor tegen de muren.
Hoor,
hoor, zijn geblaf,
hun gelispel, en gefluister.
Scherp als naalden,
steken ze,
dwars door mijn lichaam heen.
Au!
Ze komen door de muren.
[slaat haar handen voor haar ogen]

Dochter

Mam?

Moeder

't Is alles tegen mij gericht,
de politie, de boswachter en de hele staat.
Ze nemen me in mijn slaap.

Dochter

[kreunt]

Moeder De bloedhond en de zijnen.
Vannacht waren ze met zijn tienen,
en allemaal tegelijk,
en-
Ik heb het zo koud.

Dochter Misschien moet je wat rusten?
Zal ik je terug naar bed brengen?

Moeder 't Is net of er een koude wind blaast,
voortdurend, in mijn nek, tocht.

Dochter De ramen zijn kapot.

Moeder Een ijselijk koude wind.

Ijskoningin, met je duizend zwaarden.
Ben je daar?
Ben je daar?
[tegen dochter]
Je moet me tegen haar beschermen,
ze wil, ze wil mijn hart-
Je moet me uit de wind houden.
[dreigt met haar mes]
Ik ben je moeder, hoor je.
Je moet me beschermen,
je moet.

[Lilly spuugt op de moeder. De moeder strijkt langs haar wang.]

Lilly Dat was ik, ja, ik.
Zo makkelijk kom jij er niet vanaf,
moeder.
Moederhoer.
In je schuilkelder vol waanzin,
waar je bent ondergedoken.

[De moeder hoort iets, voelt iets, maar kan Lilly niet concreet waarnemen of verstaan.]

Moeder Hoor...
Hoor...

Dochter Stil maar.

Moeder Zij is altijd in mijn buurt.

Dochter Wie?

Moeder *[zwijgt]*

Dochter   Wie, moeder, wie?

Moeder   De ijskoningin?
Ze probeert me te verleiden,
ze wil,
ze wil mijn hart bevriezen, maar-
Ik kan hem toch niet alleen laten.
Toch niet hier alleen laten?

Dochter   Vader?

[Korte stilte.]

Moeder   Weet je hoe hij me noemt, 's nachts?

Dochter   Nou?

Moeder   De tietenvrouw.

Dochter   O.

Moeder   Omdat ik mooie tietjes heb,
de mooiste tietjes van de wereld.
Wil je ze zien?

Dochter   *[zwijgt]*

Moeder   Hij heeft me weer genomen, vannacht,
kon er geen genoeg van krijgen-

Dochter   Mama-

Moeder   Helemaal rauw ben ik, hier,
diep, diep vanbinnen...

Dochter   Mam.

Moeder   Heb ik je mijn tietjes al eens laten zien?
[tilt ze uit haar blouse]

Dochter   Ja mam,
elke dag.

Moeder   O...
Echt waar?

Daar weet ik niks meer van.

Dochter   Berg ze maar weer op.

Moeder   Ik weet er niks meer van.

Dochter   Geeft niet.

[De moeder kijkt teleurgesteld.]

Ik wil ze best nog eens bekijken.

Moeder   *[fel]*
Nee,
niets.
Je krijgt ze niet.
Voor jou geen chocolade.

Dochter   Nee...

Moeder   Niks, niks daarvan.

Dochter   Het zijn hele mooie tietjes.

Moeder   Ja, dat zijn het,
dat zijn het zeker.

[Ze zwijgen.]

Ben jij de ijskoningin?
Zit je in haar kamp?

Dochter   Mam, ik ben 't,
je dochter.

Moeder   Heb ik een dochter?

Dochter   Kom,
kom maar.
Ik zal je uit de wind houden,
goed?
Zo beter?

[De moeder kruipt tegen de dochter aan, ze rilt. De focus komt op Lilly. Lilly droogt haar wangen en spreekt tot het publiek.]

Lilly   Ja, ook een engel moet wel eens janken.
Kennen jullie de wanhoop,
waarmee een mens tegen de muren kruipt?
Nagelbrekend, schurend, schrampend,
de hemel tegemoet?
Die muren zijn te steil,
voor de meesten, zijn die muren te steil.
Voor de muur der liefde,
glad, gelijk een ijsschots.
Je dondert zo weer naar beneden,

met je porem in de drek.
Wat een stank, wat een ellende,
en maar vechten om die ene trog.
Hou er toch mee op.
Maak er gewoon een eind aan.
Kom bij mij, gezellig.
Kunnen we samen lachen,
en dansend verdergaan.

Moeder   *[vechtend]*
Ga weg,
ga weg.
Laat me met rust, hoor je,
laat me met rust.
Ga!
Ga!
[tot dochter]
Zij was 't.

Dochter   Wie?

Moeder   Zij.

Dochter   Mam, er is niemand.
Stil maar, shhht,
ik ben bij je.

[Lilly kijkt naar de moeder, richt zich vervolgens weer tot het publiek.]

Lilly   De muren hier zijn rood.
De lichamen zijn rood.
Een zwembad vol met bloed, hier,
wanneer het niet was opgedronken,
door de droge aarde.
Een rode waas waar scherpe ogen zaten.
De liefde is een zieke,
een zieke met zijn bek vol bloed.
Bloedend het huis,
waar zij haar kinderen baarde,
en bloedend de hond,
die geofferd werd,
en, bloedend, het kinderlichaam,
dat geofferd werd.
Altaar van de liefde,
de liefde die verboden werd,
wat ben je dorstig, gulzig,
je kelken tot de rand gevuld.
Wanneer heb jij genoeg?

Hé, kennen jullie die mop,
van de verboden vrucht?

Nee?
Niet?
Nou, er was eens-

Moeder *[geconcentreerd, zij lijkt iets te horen]*
Hoor...

Dochter Het stormt.
De wind vecht zich door de ramen,
door de kieren van dit huis.

Moeder Maar wij zijn veilig?

Dochter Wij zijn veilig.

Moeder Ik hoor een stem.

Dochter Mam.

Moeder Lijkt op de stem van Lilly.

Dochter Lilly is dood.

Moeder Ja?

Dochter Ja.

Moeder Al lang?

Dochter Al jaren.

Moeder *[lacht]*
Hartstikke dood.

't Was net of ik haar hoorde huilen.

Dochter Dat is de storm die over de aarde raast.

Moeder Zou ze het koud hebben daar, Lilly?

Dochter *[wendt zich af, huilt]*

Moeder Lilly, ben je daar?

[Lilly zwaait naar de moeder. Dan komt de vader opgereden in zijn rolstoel. Hij draagt een feestmuts en staat stil in het midden van de ruimte. Hij kijkt naar de moeder en dochter.]

Hij wil me ten dans vragen,
maar er is geen muziek.
[tot vader]
Voulez vous coucher avec moi?

Vader *[rijdt zijn kar tot dicht bij de moeder]*

Moeder Pak me dan, als je kan.
[trekt haar rok over haar hoofd en rent geblinddoekt door de ruimte]
Pak me dan, als je kan!
Pak me dan, als je kan!

Vader *[kijkt in zijn broek, gaat weg]*

Moeder *[doet haar rok naar beneden]*
Is-ie weg?

Dochter Ja.

Moeder Wilde hij niet met me dansen?

Dochter Morgen weer.

Moeder Dan zijn we dood.

Dochter Moeder.

Moeder Je kunt het nooit weten.

Dochter Kom. Je moet gewassen.

Moeder *[plotseling fel]*
Rode handen worden nooit meer wit,
ook niet die van jou, zus,
hoe hard je ze ook boent.
Hoe hard je ook-
Ik heb het wel gezien,
met de staalborstel,
met de staalborstel.

Dochter Kom.

Moeder Leugenaarster!
Leugenaarster!

[De moeder rent af, de dochter richt zich tot het publiek.]

Dochter Elke nacht weer droom ik dat ze aan mijn bed staat. Ze wekt me, tilt me op. Ik draag een wit katoenen nachtjapon. Het is koud, het heeft gevoren. De ramen van mijn kamer zijn van melkachtig wit en met ijsbloemen bedekt. Ik doe dikke sokken aan, sokken met leren zolen. Wij lopen, door de gang, mijn hand in de hare, 'mama?' Ik vraag iets, mama zwijgt en gebaart dat ik stil moet zijn. We lopen, we zwijgen, we lopen. Het is koud.
Lilly ligt in bed. In haar armen Rosa. Rosa is de pop die ik Lilly heb gegeven. Lilly werd geboren en er was een stralend licht. Uit Lilly's mond komen kleine wolkjes

alsof ze een sigaretje rookt. Dat deden Lilly en ik, stiekem. Caballero van vader brengt vieze stukjes in je mond.

Mama buigt zich over Lilly en geeft haar een zoen. Ik buig me over Lilly en geef haar een zoen, en nog een, en nog een. Dan is er veel bloed. Ook is er een schaar. Dat is de stofschaar waar mama onze jurkjes mee knipt. Knip. Knip. Een veilig geluid, knip.

Mama zit achter haar naaimachine. Mama huilt.

Een bloementuin moet gesnoeid worden omdat er anders te veel schaduw is. De duivel die ons bloed drinkt heeft verschillende gedaanten. Dat alles zegt mama.

Ik word wakker. Rosa ligt in mijn armen. Ik heb rode nagellak op haar mondje en in haar naveltje gedaan.

[Lilly steekt een sigaretje op.]

Lilly   Ja zus, dat was geen kattenpis.
[zingt]
'Waarom werd dat mes getrokken,
en jouw hart daarmee doorboord?
Waarom werd jouw prille leven,
in de lente reeds verstoord?'

Dochter   *[hoort iets]*
Lilly?

Lilly   'Ooo mijn kind, o mijn kind,
dat je zijn mag, bij de vogels.
Oooooooooo mijn kind, oooooooooo mijn kind,
dat gij vleugels hebt van goud.
Oooooooooooooooooooooo-'

Dochter   Sinds jij er niet meer bent is alles-
[legt haar hoofd in haar handen]

Lilly   *[nuchter]*
Ja, het is een feit,
dat een koe meer schijt, dan een geit.
Maar als die geit dat eerder had geweten,
had-ie vast en zeker meer gescheten.

[De zoon komt op, aan een touw sleept hij de jutezak achter zich aan. De zoon loopt langzaam en gebogen. We horen de moeder vanaf de balustrade.]

Moeder   Nee, nee,
niet het mes.
Niet weer de kartels,
in mijn vlees.
Niet weer het broodmes,
broodmes,
broodmes door mijn vlees.
Vlees.
[rent af, zingend]

‘Zagen, zagen, wiedewiedewagen.’

[Ook de dochter gaat af. Lilly geeft een slinger aan de propeller die op haar rug gebonden is en stijgt op, middels een touw of zo. Dan gaat ze ergens zitten.]

Lilly   Hé, wie hebben we daar, Magnus?
                  Oeioeioei, jij bent ver heen, broerlief.
                  Jij, die in de krachten des levens hoort te zijn.
                  Aiai, ik huil, ik ween...

[De zoon is in het midden van de ruimte gaan zitten en heeft de zak op zijn schoot genomen. Hij wiegt deze als was het zijn kind. Vader roept vanaf de balustrade tegen zijn zoon.]

Vader   Ze heeft mijn banden lek gestoken!
                  Ze heeft mijn banden lek gestoken!
                  Zeg haar dan dat dat niet mag.
                  Zeg haar toch dat dat niet mag.

Zoon   *[wil iets zeggen]*

Vader   Zeg toch iets,
                  zeg iets.
                  Lafaard.
                  Doe je mond open!

[De vader gaat af, de moeder komt op. Ze kijkt lange tijd naar de zoon, controleert of ze alleen zijn. Dan fluistert ze, terwijl ze in zijn richting sluipt.]

Moeder   Hé, idioot,
                  idioot!
                  Wat doe je daar, idioot.
                  Weet je niet dat het gevaarlijk is,
                  met je ogen, gesloten,
                  in de schemering te zitten?
                  De oorlog is uitgebroken,
                  begrijp je, idioot.
                  De hel is los, de pleuris.
                  Wij moeten elkaar de hand geven.

Zoon   *[staart haar aan]*

Moeder   'k Heb je bezig gezien, idioot,
                  voor mij blijft niets verborgen.
                  'k Heb gezien hoe je sleutelt,
                  zwetend in de kelder.
                  Je handen in de olie, zwetend,
                  moeren, bouten, tangen, slangen.
                  En alles, zó stil, en midden in de nacht.
                  Je wilt ontsnappen is het niet?
                  Maar niemand hier gaat weg, hoor je?
                  Eens een hoeksteen, altijd een hoeksteen.

Zoon Nnnnn.

Moeder Waar wil je heen, idioot?
Dacht je soms aan de politie,
het leger?
Of de hele staat?

Zoon *[zwijgt]*

Moeder En wat wil je ze vertellen?
Hoeveel je van je zuster hield,
van je kleine Lilly?
Dat je zoveel van haar hield,
dat je...
Nou?
Nou?

Zoon *[zwijgt]*

Moeder Ik heb gezien wat er gebeurde,
verborgen in de velden.
Jij, paling in het groen.

Zoon *[verkrampt]*

Moeder God en ik, wij weten,
dat het niet fris was.
Hoe jij, hoe jij haar stengel broos-

Zoon *[slaakt een kreet]*

Moeder Muil!
Schoft, idioot.
Moet iedereen ons horen?

Zoon *[huilt geluidloos]*

Moeder Ze was zo klein en mooi,
mooi dat ze was.
Ik kon haar niet beschermen,
ik-
Hoe kon ik ook weten dat jij, jij-
Schoft,
vuile schoft!
Hoe kon je met die handen,
haar mooie blanke lichaam-
Dat hij, ja, ja, de jakhals loerde,
maar dat jij, dat ook jij-

Zoon *[wil weggaan]*

Moeder Blijf, idioot, blijf,
begrijp je niet dat je me nodig hebt?
Niets ben je zonder mij.

Zoon *[staat stil]*

Moeder Luister, idioot.
Wij zitten samen in dezelfde schuit,
varen, varen, snap je?
Ik aan het roer, en jij,
jij moet de motor zijn.

Hier.
[tikt tegen haar hoofd]
Alles nog koppiekoppie,
alles keurig nog op rij.
Ik heb alleen jouw armen nodig,
je spieren sterk,
als een jong dier,
dat huppelt in de wei.

[lacht]
Kom, laat me je helpen,
je moet gewassen worden.

[lacht]
Ik ben 't,
je moeder.
Je hoeft niet bang voor me te zijn.

[De moeder loopt met een washand toe op de zoon. Hij duikt in elkaar. Ze steekt haar mes kort in zijn rug en besmeert haar mond met zijn bloed. Ze zoent hem.]

Zo, nu is de band bezegeld,
de bloedband.
Wij samen,
wij hebben een verbond.
Hou je nog een beetje van me,
mijn kleine idioot?
Ik zal zwijgen als het graf,
niets zeggen tegen jullie vader.
En jij zult mijn armen zijn.
[omhelst hem]
Kom geef me wat warmte.
Je oude moeder heeft het koud.

[De zoon duwt haar van zich af en gaat. De moeder roept.]

Wij hebben een verbond,
wij samen,
idioot.
Hou je niet meer van je oude moeder,

moeder, voederhoer?!

[De moeder lacht en steekt zich met de messen. Lilly kijkt naar haar en richt zich tot het publiek.]

Lilly   Toen brak de stengel, broos,
                     en God zag hoe het rode vocht,
                     haar lichaam, naakt,
                     alleen liet,
                     en tot gif werd in de aarde...
                     [loopt weg]

Moeder   Lilly?
                     [heft haar messen en steekt]
                     Aderlating.
                     Aderlating.

[De dochter komt op.]

Dochter   Heb je je weer gestoken moeder?

Moeder   Hij deed 't!
                     Hij deed 't!

Dochter   Wie?

Moeder   Je broer.

Dochter   Hier,
                     ik zal 'm mores leren.
                     [geeft moeder naald en draad]

Moeder   *[naait en zingt]*
                     'De Moren zijn de zwarten,
                     altijd komen zij te paard,
                     zwart de huid,
                     blinkend het zwaard-'

[De vader komt op en gooit met dartpijltjes vanaf de balustrade.]

                     Wat doe je? Hé!
                     Wat doe je?!

Vader   Ik heb besloten me te weren.
                     Dit is een stil doch bloedig protest.
                     Kill-kill-kill.

Moeder   Aaaaah,
                     ik sterf wel duizend doden.
                     Ga je met me mee?

Vader   Nee!

[af]

Moeder Hé!
Hé!
We zijn nog lang niet klaar.
Samen, voor altijd,
samen.
Hé!

[De moeder steekt zich en doet meerdere sterfscènes uit de film na. Lilly loopt richting moeder, zingend.]

Lilly 'Bloemen wiegen, waaien, zwaaien,
met hun kopjes in de wind.
Als de bloem werd jij geboren,
jij mijn edel, prachtig kind.'

Moeder [draait aan haar gehoorapparaat]
Lilly?

Lilly 'Waarom werd dat mes getrokken...'

Moeder [zingt tastend]
'en jouw hartje,
daarmee doorboord...?'

Moeder/Lilly 'Waarom werd jouw prille leven,
in de lente reeds verstoord?
O mijn kind, o mijn kind,
dat je zijn mag bij de vogels.'

[Lilly huilt en kijkt naar de moeder die volledig opgaat in het gezang.]

Moeder 'O mijn kind, o mijn kind,
dat je vleugels hebt van goud.
O mijn kind, o mijn kind,
dat je woont in purp'ren hemel.
O mijn kind, o mijn kind,
vliet toch weg uit 't aaaaaardse woud.'

Lilly?
Mijn lieve kleine meisje...
Ben je daar?
Ben je daar?
Lilly?

Lilly Hecht nu je wonden maar.

[Lilly aait haar moeder over haar bol en gaat. De moeder, alleen, hecht haar wonden en spreekt enigszins verlegen tot het publiek.]

Moeder Ik woonde aan zee,
was met de zee, altijd.
Kind, kind van de zee,
altijd in haar golven.
Hij kwam, en zag mij, zeemeermin,
noemde mij, zijn zeemeermin.
Toen hij stond, daar op het duin,
en lachend naar mij keek.

[Vader komt opgereden.]

Toen, die eerste keer...
Keer?
Keer.

Vader Ik kan niet keren.
[zingt]
'Zilver als de waterwende,
tanden wit als 't zoute schuim,
haren goud,
mijn lieve kind,
waar ben jij geboren?
Was 't dat een golf vol zilver, kustes,
tijdens 't avondrood,
kustes, 't zand met gouden tanden,
werd jij zo geboren?'

Moeder Hij wandelt naar beneden,
van het duin, richting zee.
Waar ik, een kind,
geboren op de grens,
grens van land en water,
huil, alleen maar huil, en...

Vader Waarom huil je kindekekind?

Moeder Ik ben de bron van al dit water?

Vader *[schudt zijn hoofd]*

Moeder We keken elkaar aan, lang,
mijn ogen groen als zeewier, en-
Ik wist dat hij voor altijd,
altijd, van mij houden zou.

[De moeder strekt haar armen uit naar de vader. Hij rijdt op haar af, stopt vlak voor haar.]

Vader Waarom vertellen we niet gewoon dat je een hoer was?
Een hoer van nog geen dertien jaar,
die zelfmoord pleegde in de golven?

Moeder Nee.

Vader Hoer, je was een hoer.
Door alle kustdorpen gegrepen,
en uitgebreid verkracht.
Je had je ogen moeten neerslaan,
toen, op dat moment,
toen ik naar jou keek.

Moeder Nee.

Vader De waarheid moet op tafel.

Moeder Nee.

Vader Jij was de verboden vrucht,
een rotte vrucht, een zieke vrucht.
Die niet meer kon genezen.

Moeder Nee.

Vader Zie je het rood dan niet,
al dat bloed op deze muren?

Moeder Niet doen.

Vader Dat is jouw schuld!

Moeder Nee. Niet.

Vader Ik was een weerloos lam,
ik dacht dat ik je redden kon.
Waarom hield je mij niet tegen?

Moeder Kapot, kapot. Alles.
Alles gaat kapot.

Vader Alles is kapot.
Jij was toen al kapot.
Er viel niets te repareren.

Moeder *[steekt haar vingers in haar oren]*

Vader Waarom liet je mij m'n gang gaan?
Mij de rol spelen van held,
die jou redde uit de golven.
Je had zelfmoord moeten plegen.

Moeder *[roept]*
Je had met me mee moeten gaan,
toen.

Samen.

Vader De dood tegemoet?!
De dood tegemoet?!

Moeder Samen voor altijd.

[De vader begint hard op de moeder in te rijden. Heen en weer. Zij schreeuwt.]

Heeeeeeeeelp!

Vader Jij bent niet meer te helpen,
jij was niet meer te helpen.
Jij hebt mijn leven tot een hel gemaaaaakt!
[rijdt vol gas en met zijn ogen dicht op de moeder in]

Moeder Nee!

Vader Wat heb je gedaan?!

Moeder Het doet pijn,
je doet me pijn.

Vader Natuurlijk, natuurlijk,
dat heb jij me geleerd,
je bent eraan verslaafd.
Je smeekt of ik je pijn wil doen,
elke dag,
elke dag.
[schopt haar onhandig met zijn schoen]
Hier en hier.
Jij hebt mij geleerd,
hoe te schoppen en te slaan.
Hier, hier.
[schopt]
Koekjes van eigen deeg.
Koekjes uit je eigen keuken.

Moeder 'k Heb altijd van jou gehouden.

Vader Dood moet je,
dood.

Moeder Samen!

Vader Wat heb je met ons kind gedaan?
Lillyyyyy!

[De zoon komt opgerend, wil op de vader inslaan.]

Zij deed 't.

Zij deed 't.
Ik ben het lam.
Ik ben een lam.

Moeder   Moord!
                      Moord!
                      Help!
                      Heeelp!

[De zoon wil op de moeder inslaan.]

Vader   Help!
                      Help!

[De zoon wil op de vader inslaan. De dochter komt opgerend.]

Moeder   Moord!
                      Moord!
                      De jakhals wordt vermoord!

Dochter   *[tot zoon]*
                      Schoft.
                      Schoft.
                      [wil op de zoon inslaan]

Moeder   *[wijzend naar de vader]*
                      Hij deed 't, met zijn spade.
                      Moooord!

[De zoon rent af. De dochter rent erachteraan. De moeder rent, zich in het wilde weg stekend, door de ruimte. 'Moord!' De vader rijdt zwaaiend met een verbanddoos achter haar aan.]

Vader   Hou daarmee op.
                      Hou daar onmiddellijk mee op.

Moeder   'Bloemen wiegen, waaien, zwaaien.
                      Bloemen wiegen, waaien, zwaaien.'
                      [steekt zich]
                      Aderlating.
                      Aderlating.

Vader   Ik ben 't.
                      Ik ben 't.

Moeder   Aderlating.
                      Aderlating.

Vader   Maar ik hou toch van je.
                      Ik hou toch van je?

[Beiden rennen af. Lilly wandelt rustig richting publiek.]

Lilly   Ja, de liefde.
Mijn vader, mijn moeder,
bron van, broedplaats van...
Ach.
De ellende zette zich neder aan onze keukentafel,
en ging er nooit meer weg.
Weg.
Wij, zij, een familie,
hebben de moed niet om-
Je hecht aan wie er naast je zit.

[We zien de vader en de moeder weer verschijnen. Ze verbinden elkaar met verband. Lilly spreekt tot het publiek.]

Hij tilde haar hoog, hoog op uit de golven.
En droeg haar, de rug nat,
van haar zeezoute tranen,
over duinen, over zandgrond,
door velden en door akkerland.
Ver bij haar geboortedorp,
ver bij, geschiedenis,
ver bij alles vandaan.
Hier aangekomen, hier,
zette hij haar op de grond,
en zei dat hij haar kleden zou,
dat hij een huis bouwen zou, voor haar,
met muren en een dak,
en als zij wilde, hoge ramen.
En hij bouwde haar een huis,
en hij kleedde haar, kamde haar,
streelde en hij, streelde,
en hij, bloed, streelde bloed, want hij...
Hij hield zoveel van haar.

[Vader kust teder de moeder.]

En elke nacht weer, klom zij uit zijn armen,
als bezeten als-
En liep op blote voeten,
naar daar waar hij haar vinden zou,
altijd weer vinden zou.
In de armen van, zovelen,
bloed, altijd bedekt met bloed.
En elke nacht weer, huilend,
vindt hij haar, huilend,
en elke nacht weer, huilend,
strekt zij haar lichaam naar hem uit,
en smeekt hem, bidt hem,
lief, liefde neem me mee.
En hij tilt haar uit de vreemde armen,

en kleedt haar, smeekt haar,
sleept haar, slaat haar.
En elke nacht weer,
haat haar, zoent haar, wurgt haar, en...
Ach.

Eerst werd mijn broer geboren.
[de broer verschijnt]
Magnus...

Toen werd mijn zus Martha geboren.
[de zus verschijnt]
Kinderen van één vader.

En toen kwam ik,
Lilly.
Geboren uit zwart zaad...

[ze doet een stap naar voren]
Wij, een gezin...

[De vader en de moeder gluren naar de kinderen en fluisteren tot elkaar.]

Vader   Ik wil helemaal geen gezin.

Moeder   Nee.

Vader   Daar stoot ik steeds weer tegenaan.
Zijn die welpen daar van ons?

Moeder   't Is een scherpe steen,
de hoeksteen.

Vader   Dat is 't,
dat is 't zeker.

Moeder   Emmers vol met bloed.
Je hele leven kun je slepen.

Vader   Toch ben jij altijd mooi gebleven,
onder het gewicht.

Moeder   Ja?

Vader   Je hebt de schoonheid van een melkmeisje.

Moeder   Kom.

Vader   Ja?

Moeder   Nu.

[Beiden af. Zoon, dochter en Lilly staren voor zich uit. Stilte. Ze denken na.]

Dochter   Wat is zwart zaad?

[De zoon haalt zijn schouders op. Stilte. Lilly toetst een nummer in op haar mobiele telefoon.]

Lilly   God?
                  Hallo?
                  God?
                  Hooft u mij?

                  Waarom heeft u juist mijn moeder,
                  die appel van Eva op de schouders gelegd?
                  Zij kon zich niet verweren, zij,
                  haar stengel broos, ze brak.
                  Ik brak,
                  alles brak.

                  Luister je?
                  Hoor je me?

                  Zeg,
                  de wereld is geen ganzenbord,
                  waar jij je spel zomaar op kunt spelen.

[Lilly kijkt naar de zoon en dochter en loopt weg, moe. De zoon bloedt, hij nadert voorzichtig als een bange hond zijn zuster. Nog steeds sleept hij de jutezak achter zich aan.]

Zoon   Nn nnn.

Dochter   Wat moet je?

Zoon   Nnnn nn.

Dochter   Blijf uit mijn buurt.
                  Je stinkt.

Zoon   Nn nnn.

Dochter   Wat?
                  Wat?
                  Stinkdier, jij.

Zoon   Ma mmm m m.

Dochter   Wat.
                  Wat.
                  Mama?
                  Wil je haar de schuld gaan geven,
                  schuldig verklaren aan ons lot?

Zij gaf jou en mij een kans,
we hebben hem niet gegrepen.

Zoon *[loopt naar haar toe]*

Dochter Ga heen,
met je muil zo stinkend.
Alsof er een rat in ligt begraven.

Zoon Nnnn nnn.

Dochter Ik weet wat jij gedaan hebt, schoft.
Hoe jij je vieze vuile klauwen,
op haar lichaam hebt gelegd.
Dat dat de grond vergiftigde,
dat al wat bloeide stierf, hier.
Omdat jij-
Omdat jij-

Zoon Nnna nnnnaaaa.

Dochter Schoft!
Ze heeft het me verteld, mama,
hoe ze jullie heeft gevonden, samen.
Bron van ellende,
jij.
Toen jij, haar-

Zoon *[vliegt op zijn zuster af]*

Dochter Ga je nu met mij doen,
wat je bij Lilly hebt gedaan?

Zoon *[laat haar los, ze valt op de grond]*

Dochter Ze was nog zo klein Magnus,
zo klein, zo klein.
Zeg me dan dat het niet waar is.
Zeg dat het niet waar is!

[De zoon slaat zijn armen om de dochter heen. Ze houden elkaar even vast, dan maakt zij zich los.]

Ga heen met al je vliegen, ga.
Voordat jouw zwart gebroed,
in mijn lichaam aan het paren,
en aan 't vermenigvuldigen slaat.

[Moeder komt de balustrade opgerend met een pop, Rosa. Ze schreeuwt. Ook zien we de vader verschijnen. Hij zwaait met een Japanse vechtlans waar hij vervolgens in verstrikt raakt.]

Moeder   Hij heeft het water afgesloten.
Hij heeft de kranen dichtgedaan.
De jakhals,
de bloedhond.
Hij zegt dat hij ten strijde trekt,
hij, tegen mij,
met wel duizend zwaarden.
Help!

Vader   Kill!
Kill!
Kill!

Moeder   Die man is een gevaar,
voor zichzelf,
voor zijn gezin.
En voor de hele samenleving!

Vader   Ik maak je af!
Ik maak je af!

Moeder   Ik heb dorst,
ik wil mijn water.
Ik heb recht op mijn water.

Dochter   *[tegen zoon]*
Doe iets,
doe iets.

Moeder   *[tegen zoon]*
Idioot!
Idioot!

[De zoon rent naar boven. Er klinkt een hoop lawaai. De Japanse vechtlans en een wiel van de rolstoel vallen naar beneden. Vader: 'Heeeeeelp.' De zoon en de vader zijn uit het zicht verdwenen. Een harde knal. Stilte. Moeder fluistert snel tegen dochter.]

Moeder   Je had het me beloofd.

Dochter   Wat?
Wat nou weer?

Moeder   Jij en je broer,
je zou zwijgen als een graf.

Dochter   Graf?
Kun je geen ander woordje kiezen.

Moeder   Boontje komt om zijn loontje.
[steekt een mes in de pop en roept, terwijl ze afhuppelt]
Vader!

Vader!
Ik hou van je.

[Lilly komt op, zij richt zich tot het publiek.]

Lilly   Ik kan weken, ik kan breken.
Er is geen water meer.
Nagels krassen,
krassen licht.

Deze ogen zijn geen vensters,
zij zien alleen nog cirkels.
Bloedbanen die zich herhalen,
steeds weer dezelfde tocht.

Wat heeft het voor zin?

Je hecht, ik hecht,
aan wie er naast me zit.

[Lilly kijkt met het publiek mee naar de zoon en dochter. De dochter steekt een sigaret op. De zoon kijkt vanuit de verte naar de dochter.]

Dochter   Wat sta je daar?
Kom naar beneden.

[De zoon heft wanhopig zijn handen waarin een mouw van vaders jasje, bebloed. De dochter inhaleert diep en krabt zich.]

Ik moet mijn luchtpijp openhouden.
De vliegen, jouw vliegen,
ze hebben eieren,
op mijn lichaam,
in mijn poriën gelegd.

Zoon   *[buigt zijn hoofd]*

Dochter   Je zou je moeten wassen,
ik zou me moeten wassen.
Beweging, beweging,
er is geen water meer.
Magnus,
er is geen water meer...

De eieren.
Nog een paar dagen,
en de eieren komen uit.
Ik krab, ik krab, mijn holtes,
de gaten, rood, in mijn gezicht,
aangevreten, mijn gezicht.
Ik kom er niet bij,

net niet bij.

Zoon *[komt iets dichterbij]*

Dochter Vannacht droomde ik van een godenhoofd,
zwevend tussen wolken,
uitgebeend, ontdaan van vlees.
Het had Lilly's gezicht.

Magnus?

[inhaleert diep, kijkt naar haar handen]

Beste wapens, nagels,
je moet ze laten groeien.
Dan heb je altijd iets op zak,
waar je je mee weren kan.

Zoon *[wil iets zeggen]*

Dochter Lilly was een engel die naar boven is gevlogen,
gevangen in een bundel licht.
Wij, gevangen in haar bloed.

Bloedig de navelstreng,
die jou en mij bindt,
verbindt aan dit huis...

Zoon *[kijkt haar aan]*

Dochter Magnus?
Ben jij de zonde?
Ben ik-
[zucht]
Ik wil 'm zien Magnus,
uitgegraven uit de aarde,
en hem houden in het licht.
Licht...

Zoon *[slaat zijn handen voor zijn ogen]*

Dochter De eieren,
ze staan op springen.
Magnus.

Mijn ridder zal een zwarte ruiter zijn,
die mij komt halen, in een koets.
In de verte Lilly,
ze zwaait, ze lacht.
Een lantaren in haar hand.

Magnus,

laten we samen gaan.

[Lilly kijkt naar de zoon en dochter, buigt haar hoofd en gaat af. De vader en moeder verschijnen op de balustrade, ze zingen plechtig.]

Moeder 'Er is een kindeke geboren op aard.'

Vader 'Er is een kindeke geboren op aard.'

Vader/moeder 't Kwam op de aarde voor ons allemaal.'

Vader/moeder/
dochter 't Kwam op de aarde voor ons allemaal.'

[Lilly verschijnt als in een droombeeld met brandende sterrenregen.]

Vader 'Er is een kindeke gestorven op straat.'

Moeder Nee!

Vader 'Er is een kin-de-ke gestorven op straat.'

Dochter 'Bloed uit zijn mondje voor ons al-le-maal.'

Moeder Nee!

Vader 'Bloe-dend zijn wond-je voor ons al-le-maaaaal.'

Moeder Hou op.

Vader Het kind is dood!
Het kind is dood!

Moeder Niet!

Vader Jawel,
het kind is dood.

Moeder *[steekt zich]*

Vader Hé!

Moeder Ik bloed voor jullie zonden.
Ik ben de Christus van dit gezin.

Dochter *[roept]*
't Is haar moederkoek,
die blind van woede,
tegen haar in opstand komt.

Vader Hoor je?

Het is je moederkoek.
Heeft met Jezus niks te maken.

Moeder Ik bloed voor jullie zonden!

Vader Nee! Jij bent Jezus niet.
Jij bent die smerige, gore Judah,
altijd al geweest.
Bah!

Moeder Wie zonder zonde is,
werpe de eerste steen!

Vader Tegen je hoofd, ja, tegen je hoofd.
Het kind is dood.
Jij moet gestenigd!
[roept]
Stenig haar!
Stenig haar!

Moeder Ik ben de kleine Christus,
die op een uitgeputte ezel door de woestijn gaat.
En nergens is er water.
En nergens is er brood.

Vader Stenig haar!
Stenig haar!

Moeder *[tegen publiek]*
Kunt u mij de weg wijzen?
Wie kan mij de weg wijzen?
Ik ben verdwaald,
ik ben-

Vader *[rijdt als een waanzinnige in zijn rolstoel heen en weer]*
En ik was die tien mannen,
die de doornenkrans,
dwars door jouw hersens joeg.
En ook was ik degene,
die jou aan het kruis vast-na-gel-de.
Je moederkoek voed ik de vogels.
Ze vallen van het dak!

Dochter Stenig haar!
Stenig haar!

Vader En ook was ik degene,
die jou waste, met lauw water,
vlak voor je weder op ging staan.
Nadat je in die grot,
door een heel dorp was verkracht.

Moeder Ja, jij was het die me waste.

Vader Maar ook was ik dat dorp.

Moeder Jij was het die mij waste!

Vader Maar ook het dorp.
Ook het dorp.
Kom!

Dochter Stenig haar.
Stenig haar.
Stenig haar op het marktplein!

[Vader en moeder gaan af. De vader spreekt enthousiast tot de moeder.]

Vader Kom, dan gaan we je nu die baard opplakken.
Want kleine Jezus had een baard,
en een dikke bos met haar,
waar-ie altijd over struikelde, Jezus.
En dat kwam weer door zijn sandalen,
die zijn moeder, Maria,
op de groei voor hem had gekocht,
in een stal dicht bij Jeruzalem.
Toen het bijna kerst was.
[af]

Dochter *[mompelt]*
Stenig,
stenig mij...

[Er klinkt lawaai en geschreeuw vanaf de balustrade.]

Moeder Nee!
Nee!

Vader Jawel, nu ben ik het dorp.

Moeder Nee!

[Vader en moeder zijn weg. De dochter loopt op de zoon toe, gebogen.]

Dochter Magnus?

[Muziek klinkt. 'Somewhere' (West Side Story) uitgevoerd door Tom Waits. Dit nummer wordt uit volle borst door Lilly geplaybackt terwijl zij neerdaalt uit 'de hemel'. Overal brandt sterrenregen. De andere personages scharrelen wat door de ruimte, ze bewonderen het licht. Ook vader en moeder zijn weer terug. De moeder draagt te grote sandalen en heel misschien een verdwaald stuk van een baard.]

'There's a place for us,
somewhere a place for us.
Peace and quiet and hope and dare,
wait for us,
somewhere.'

[De muziek is afgelopen. Als Lilly is geland toetst ze een nummer in op haar mobiele telefoon en spreekt tot God.]

Lilly   Hallo?
                  Hallo? Hallo?

[Dan alle personages naar de hemel kijkend, de zoon zonder geluid.]

Allen   Hallo? Hallo? Hallo? Hallo? Hallo?

[Einde deel 1]

Deel 2

[Alle personages hebben de ruimte verlaten, alleen vader en moeder zijn achtergebleven. Moeder in een hoekje, in haar eigen wereld. Vader kijkt naar haar en spreekt tot het publiek.]

Vader   Ik vond haar in de golven, en moest haar laten gaan. Hoe kon ik? Ze was, ze was zo... Moe, ze was moe, en ze wilde rusten. Slapen op een kussen, kussens van groen wier. 'Wiegend wiegen mij de golven, wiegend wiegen mij.' Ze was een kind, nog net geen dertien. 'Wiegend wiegen mij.'

[zingt]

'Arm kind, dertien lentes zo pril, ach wat lig je hier stil...'

Zij werd geboren, en genomen. Ze werd geboren en genomen, door vaders, moeders, ooms en tantes, ook een verre neef. Ergens, in een schuurtje, een schuurtje op de heide, een schuurtje, slecht verlicht. Licht...

[slaat zijn handen voor zijn ogen]

Weg wilde ze. Weg. Van de aarde. Naar de bodem, bodem van de zee. Opgegeten door de vissen, verslonden door zoutwatertanden zou ze...

[roept]

Sla je vleugels uit, lief, mijn lief!

Ze was zo lief, mijn lief. Mijn liefdeslief.

'Wiegend wassen mij de golven, wiegend wassen mij.'

[plotseling fel, misschien tot God]

Ik stond daar, blind, in lichterlaaie. Ik zag niets van alle gaten, zwart. Het lichaam aangevreten, zwart. Waar schuld zijn plaats genomen had. Waar vader, moeders, ooms en tantes. Ook nog die verdomde neef. Klootzak! Klootzak! Er viel niets meer schoon te wassen.

Emmers vol met bloed. Je hele leven kun je slepen.

Slepen.

Slepen door het stof...

[heft zijn armen, tot publiek]

Ik tilde haar, hoog, plaatste mijn zinnen hoog, plaatste mijn zinnen in haar lot. Daar. En daar. Ik had genoeg, voor haar, voor ons, voor kinderen die zouden komen, kleinkinderen die zouden, klein-kleinkinderen die zouden, en zij op hun beurt zouden, zouden, ik zou-

Ik zou-

[roept]

Ik zou de wereld laten draaien!

Ik zou-

Bloedende telg. Wij. Gelijk de kleuter die leert zwemmen in een zwembad vol met bloed. Scherpe, scherpe stenen.

[zacht]

Zij danste, met velen. Zij danste niet met mij. Mijn bloedend mooie rode bruid.

Naakt vlees hangt aan onze muren.

[kijkt naar de muren]

Mijn kindje...

Kijk. Ziet u?

Daar.

[Moeder staat op, loopt richting vader.]

Moeder   Vader?

Vader   Ja.

Moeder   Mijn voetjes zijn gezwollen.

Vader   Kom.

Moeder   Ja?

Vader   Ik houd je stevig in mijn armen.

[De vader en moeder lopen op elkaar toe en nemen elkaar in de armen. Twee kapotte lichamen dansen zonder muziek. Langzaam. De vader kan niet staan, zijn voeten slepen. De dochter komt op, kijkt, vanaf de balustrade.]

Dochter   Hallo.

Ik heb het koud.

Zou ik er even, tussen?

[Vader en moeder dansen. Pakken elkaar steviger vast.]

Hallo?

De dekens, de dekens zijn versleten.

Er is geen eten meer.

'k Heb honger.

Hallo?

[Vader en moeder dansen, negeren.]

'k Heb dorst en er is geen water.

'k Heb wonden maar geen pleisters.

Hebben jullie het verband, de leukoplast,
het gaas, de watten?

Ook jodium kan ik niet vinden.

Hallo?

Contact?

This is your daughter speaking.

Niet die in den hemel zijt maar-

Sorry.
Sorry.
[lacht]
Ik ga trouwen in de hemel,
met de resten van een God.
Nee, nee.
Sorry.
Sorry.

'k Zit in de overgang,
bloed uit de verkeerde wonden,
alles komt eruit.
'k Heb jicht, reuma, knobbels,
eksteroenen op mijn tenen.
Te lang voor het raam gestaan, met kaarsen,
luisterend naar-
[lacht]
Klote, klote regen.

Hallo?
Hallo?
Pappie.
Mammie.
Ik heb geen pappie en geen mammie meer,
waar moet ik nu naartoe?
[lacht en lacht]

Hallo?
Contact.
Hallo?

Elke nacht hoor ik haar stem.
Niet die van de troubadour,
die jankend om mijn hand komt vragen.
Sorry,
nee, niet zo bedoeld,
sorry.

Hallo?
Mag ik er even-
Nee?
Tussen?

Kan ik iets voor u betekenen?
Zal ik,
moet er gehecht?
Getroost?
Troosten, zal ik troosten?
Nee?
Mag ik,
nee?

[Vader en moeder dansen, zuchten licht geïrriteerd.]

Elke nacht moet ik kotsen.
Elke nacht, alleen,
en kotsend,
zie ik haar gezicht.

Waren jullie het die mij volpompten?
Vergiftigden, met verlangen?
Waren jullie het, die toen,
de afvoer hebben dichtgedaan?
Hallo?
Is er een klyasma in de zaal?
[lacht]
Waar is mijn boek van Doornroosje?
[slaat zich op de knieën, hilarisch]

Hallo.
Vader? Moeder?
Hallo.
Pappie? Mammie?

Prinsen bestaan niet, nee,
hoe stevig je ook bidt.
Dode zusjes staan op elke hoek.
Hallo?
Hallo?
Mijn zusje staat-

[De dochter lacht hysterisch nu. Vader en moeder dansen, strompelen, zakken bijna in elkaar.]

Geen pad, geen dwerg, nog geen bejaarde man,
met zijn mond, naakt, zonder tanden,
heeft ooit zijn lippen, hongerig, op die van mij gedrukt.
Ik, ik zou stikken,
als het wel gebeurde, ik stik-
Stik!

Elke nacht, haar lippen zacht,
ze spreken over dood.
Tong van het verleden.
Ik tong met mijn verleden,
ik tong, ik tong, ik cirkel.
Ik cirkel door de bloedbaan,
ik-

[lacht, tot publiek]
Neemt u mij niet kwalijk.
Neemt u mij vooral-
'The unbearable lightness of being.'

'The, the sheltering sky. The-'
Sorry,
excuse me,
I'm-

Moeder   Wat wil ze van ons?

Vader   *[haalt vol onbegrip de schouders op]*

Dochter   Excuse-moi, je cherche,
je-
Is this your umbrella?

Moeder   Wat wil ze?!
Wat wil ze van ons?!

Vader   Is dat er een van ons?!

Moeder   *[haalt haar schouders op]*

Dochter   Bonjour!

[Vader en moeder kijken als koppel naar omhoog.]

Vader   Wat wil je van ons?

Dochter   Commo?

Moeder   Commo...

Vader   Wij zijn aan het dansen.

Dochter   Si.

Moeder   Sisi?
[denkt aan limonade]

Vader   Waarom stoor je ons?

Dochter   Excuse me?

Moeder   *[smekend, grotesk]*
Alstublieft, laat u ons!

Vader   Alstublieft, laat u ons!

Dochter   Ja.
[gaat af]

[Vader en moeder zakken in elkaar.]

Geliefde?

[Moeder gaat staan, ze richt zich sloganachtig en strijdbaar tot het publiek.]

Moeder Liefde is niet iets,
wat met blote, blanke voeten,
over een wit zandpad,
met rozenblaadjes gaat.

Vader Nee!
Neem een voorbeeld aan je moeder.
[wijst op het verband]

Moeder Liefde bevaart rivieren, wild-

Vader En de bodem is bedekt met stenen.

Moeder Liefde is de honger,
de fistel,
het kankerend gezwel-

Vader Dat zich een weg naar binnen vreet!

Dochter Jullie nemen al het licht,
namen al het eten.
Jullie hadden een vader en een moeder moeten zijn.

Vader Wat zegt ze?
Wat zegt ze?

Moeder Liefde is dat je je kop stoot,
tegen wel duizend stenen!

Vader *[toont moeder zijn schedel]*
Moet je mijn hoofd zien moeder.
Bloed!

Moeder Uit liefde worden wij geboren!

Vader Mooi!

Moeder Mooi!

Dochter *[schreeuwt]*
Liefde is ten dode opgeschreven,
hier, in jullie huis.

Vader/moeder Nee!

Dochter Op wel duizend briefjes,
maar niemand wil ze lezen!

[De moeder doet alsof ze huilt en rent rondjes, de armen dramatisch geheven. De vader staat in het centrum van haar cirkels. Lilly komt in beeld, niet zichtbaar voor de andere personages. Ze loopt richting publiek en toont het bloed op de jurk op de plaats waar ooit de fatale wond zat, het hart.]

Vader   Niet huilen moeder,
                      niet huilen.
                      Mijn liefde bloeit als nooit tevoren.
                      [werpt een vuile blik op de dochter en spuugt in haar richting]

Dochter   Jullie liefde vernietigt,
                      jullie liefde baart de dood...

Moeder   Bemoei je met je eigen rotleven.

Vader   Ja.
                      Bemoei je met je eigen rotleven!

                      Ik hou van je, moeder,
                      ik hou van je.
                      [tegen dochter]
                      Laat ons met rust.
                      Rust!

Dochter   Waar is Lilly?

Vader   Op de maan!
                      Naar de maan!

Moeder   Zeg haar dat ze weg moet gaan.

Vader   Ga heen, en vermenigvuldig,
                      ga op je eigen staken staan.

Dochter   Ik kreeg niet dat soort staken,
                      waar je stevig op kunt staan.
                      Ik kan alleen, heel wankel,
                      naar mijn gat, in de aardkloot gaan-
                      [zachtjes]
                      Stenig, stenig mij...

[De drie kijken elkaar aan.]

Moeder   Stenigt, stenigt mij?

Vader   We kunnen elkaar toch stenigen?

[Moeder en dochter kijken hem aan.]

                      Zeg ik iets verkeerd?

[Stilte. De zoon verschijnt. Lilly spreekt tot het publiek.]

Lilly   Er ligt een hart op de weg.
                  Het is vuil en bestoft.
                  En eenzaam, zo eenzaam...

                  Maar het klopt,
                  en het klopt,
                  tot het einde der dagen.

[De vader lijkt Lilly te horen, ver weg.]

Moeder   Nee, nee.
                  Kom, vader, kom.

Vader   Lilly?

Moeder   *[in het luchtledige]*
                  Ga weg!
                  Jij.
                  Weg!

Lilly   Mama.

Dochter   Mama?

Zoon   *[een klank, klinkt als mama]*

Moeder   Nee, nee.
                  Nee, nee.
                  Genoeg.

Vader   Lilly?

[De moeder rent, en duwt vader in de rolstoel af. Ook de zoon gaat af. De dochter staart voor zich uit, alleen. Lilly steekt de fik in een sigaretje.]

Dochter   *[tot zichzelf]*
                  Er ligt een hart op de weg...
                  Eenzaam.
                  Eenzaam.
                  Eenzaam.
                  Stof.

Lilly   Weet je nog, zus,
                  als de bloemen in de velden stonden.
                  Hoe wij dan,
                  jij en ik,
                  speelden dat we prinsessen waren.

Dochter Doornroosje ligt in coma,
en er is niemand die haar kust,
niemand die haar ooit kuste.
Ze doet haar zwarte bruidskleed aan...

Lilly En hoe Magnus dan kwam,
een prins, afkomstig uit Turkije.
Die ons beloofde mee te nemen,
over zee, naar een ver land.
Waar alles mooi, heel mooi,
en van goud zou zijn.
Wilden jullie zonder mij gaan?

Dochter De rituelen zijn mislukt.
[denkt na]

Lilly Mijn prins was een zwarte ruiter,
jouw prins zal een zwarte ruiter zijn.
Magnus zijn bruid, de wolf sloeg in haar tanden, rot,
al het wit verrot, kapot.
Ik wil niet meer alleen.

Dochter *[in zichzelf]*
Wat gebeurde er die nacht,
die nacht dat alles rood was.
Rood, van zoveel bloed.

Lilly Mijn zwarte koets staat klaar,
het paard, reeds ingespannen, wacht.
Klak-klak,
klak-klak.
Haar neus zacht, zoekt,
zoet, zoekt jullie lippen.
Troost, troost mij,
ze is vol ongeduld.

[drukt de peuk uit met haar schoen, lacht, spuugt wat stukjes uit]
Caballero van vader brengt vieze stukjes in je mond.
[loopt weg, zingend]
'Arm kind, dertien lentes zo pril,
ach wat lig je hier stil,
langs de kant,
van-de-weg.'

[De moeder gilt vanaf de balustrade tegen het publiek. De zoon komt op.]

Moeder Horen jullie de vogels?!
De vogels zingen niet,
niet in mijn huis.
Nee!
Ze schreeuwen van de pijn,

hier,
onder dit lekke dak.
Aiaaaaaai,
aiaaaaaai.
De pijn, pijnvogels,
met hun vleugels, lam,
hebben zo,
hun babynest,
de dakgoot uit geslagen.
[lacht]
Aiaaaaai,
aiaaaaai,
vastgevroren aan de stoep,
de vogels.
Bloeoehoed!

'k Heb ooit eens,
met mijn blote handen,
zo een kanariepiet,
zijn strotje omgedraaid.
Zo.

[zingt]

'Mijn hartje is zo groot,
de hele hel,
kan er in wonen.'

[lacht, zwaait met haar messen]

[rent, onderwijl haar dochter imiterend, af]

Pappie!

Pappie!

Ik heb geen pappie en geen mammie meer.

[Wanneer de moeder weg is loopt de zoon traag op de dochter toe. Hij houdt de zak in beide armen geheven.]

Dochter   Magnus?

Mijn ogen zijn geen vensters,
zij zien alleen nog cirkels.
Bloedbanen die zich herhalen.
Steeds weer dezelfde tocht.
Magnus?

Rivieren vol met bloed,
voeren Lilly naar een rode zee.
Ze huilt, Magnus, ze huilt,
omdat ze helemaal alleen is.
Wij staan aan de kant en zwaaien.
Ik zwaai met de schaar,
papa met de spade,
mama met haar messenset.

Jij huilt, Magnus,
jij huilt,
jij huilt zonder geluid, shhhhht.
Je loost rood sperma in de zee.

Lilly roept vanuit de golven,
ze vraagt ons waar Turkije is.
We zwaaien, en zwaaien, roepen,
dat ze het wel vinden zal,
dat ze zo mooi is,
dat een Turkse prins haar vast komt halen.
Magnus?
Hebben wij haar in de steek gelaten?

[De zoon haalt het karkas van een dode hond uit de zak. De dochter moet kotsen.]

Wodan?
Ga weg, Magnus, ga weg!
Begraven, begraven,
we moeten begraven, het moet.

[De zoon staat met de dode hond in zijn armen, hij biedt de hond aan de dochter aan.]

Is de waanzin in je kop gekropen?
Zo word je ziek, Magnus,
jij bent ziek, ik ben, ziek, ziek.
De zonde kankert in ons bloed.
Rot, het vlees, rot,
doorspekt, met vette, witte maden.
We moeten-

[De zoon omklemt de hond. De dochter loopt op ze toe, omhelst hen. Ze laat weer los.]

Magnus,
die rode nacht,
die nacht dat alles bloedde,
hebben wij haar toen-
We moeten zien, Magnus,
we moeten, moeten-
[zet een donkere bril op]
Het doet pijn, het licht.
Ogen wennen aan het donker.

Magnus, Magnus,
de eieren komen uit...
[krabt zich]

[De moeder komt opgerend, zwaaiend met een vliegenmepper. Ze roept vanaf de balustrade.]

Moeder   Hij wil me de dood in jagen!
De jakhals,

de bloedhond. Hond!
Hij heeft gif, vergift,
in mijn binnenste gedaaaaaaaan.
Aah.

Dochter   Waarom hou je hem nog langer tegen?

Moeder   Hè?

Dochter   Jij bent jaren geleden,
al verschrikkelijk doodgegaan.

Moeder   Ik wil een zeemansgraf!
Ik eis een zeemansgraf!

[De vader komt opgereden, zijn rolstoel is versierd met vlagge-tjes. Hij heeft een feestmuts opgezet en rijdt kriskras door de ruimte. Magnus loopt af met de hond, de zak blijft liggen in de ruimte.]

Vader   Vive la vie!
Vive la fête!
Vive les femmes!
Vive la-

Dochter   Wat doe je?

Moeder   *[fel]*
Wat doe je?

Vader   Ik maak een statement.
Ik maak een statement.
't Is onze gouden bruiloft, vandaag!
[rijdt in op de dochter]

En ik weiger, weiger, pertinent,
dat in stilte voorbij te laten gaan.
[rijdt in op de dochter]

Dochter   *[roept tot moeder]*
Zeg hem dat-ie op moet houden.

Vader   *[tot dochter]*
Wat vind je?
Wat vind je?
Vind je het geen mooie muts.
[rijdt in op de dochter]

Dochter   Au!

Vader   En wat denk je van de vlaggen.
Nou?

Au?

[scandeert]

Nee! Nee! Nee! Nee!

Wij zeggen nee,
wij doen er niet aan mee.

Wij willen feesten!

Wij willen beesten!

Moeder   Hij wilde mij vergiftigen,
                 het beest,
                 beest!
                 Hij heeft gif, vergift,
                 in mijn binnenste gedaaaaan!

Vader   't Is onze gouden dag vandaaaaag!

Moeder   Aaah!
                 Aaah!
                 Ik sterf wel duizend doden.

Dochter   Nee! Niet elke dag is jullie dag.
                 Hou op.
                 Niet elke dag is jullie dag!

Vader   *[dreigend]*
                 O nee?
                 O nee?
                 [rijdt in op de dochter]

Dochter   Au!

Moeder   Rijd haar aan flarden vader.
                 Vive la, vive la mort, mort!

Dochter   't Is vandaag Lilly's verjaardag.
                 Deze dag is Lilly's dag.

Vader   Hè?!

Moeder   Ze is jaloezers op onze liefdesdag!

Vader   Lilly?

Moeder   Luister niet naar haar!

Vader   *[zacht]*
                 Dat was ik vergeten,
                 Lilly.

Moeder   Vive la,

vive la-

Vader Je moeder, ze zei-

Dochter Ja papa, háár verjaardag.

Moeder Hé!
Hé!

Vader *[fluistert]*
Ik had nooit met haar moeten trouwen.

Moeder Wij hadden een verbond.
Jakhals!
Bloedhond!

Dochter *[zucht]*
Papa, lieve papa.

Moeder Wat?
Wat?

Dochter Zij neemt alle dagen.

Moeder *[draait aan haar gehoorapparaat]*
Hallo?

Vader Te laat,
weet je.
Ik was te laat.

Moeder *[het gehoorapparaat piept]*
Hallo?
Mag ik er even-

Vader Toen zij, met haar mes, mammie.

Moeder *[zingt luid]*
'Er is een kindeke gestorven op-'

Vader Die nacht,
die nacht dat-
Al dat bloed, zoveel bloed.

Moeder *[roepend naar achteren]*
Kindeke?
Kindeke?
Ben je daar?
Ben je dood?

Een twee, tien,

en wie niet weg is, is gezien.
[rent weg]
Ik kom!

Dochter   Luister papa.
Wat gebeurde er die nacht?

Vader   Waar is Lilly?

Dochter   Deed zij het?
Mama?

Vader   Bloed.
Ik moet plassen.

Dochter   Wat gebeurde er?

Vader   't Is iets met mijn prostaat,
ik moet-

Dochter   Heeft zij de zonde, rood,
op onze broze ruggen gebonden?

Vader   Vervloekt,
vervloekt,
je moeder en ik.

Dochter   En Magnus?

Vader   Vervloekt.

Dochter   Geef antwoord!

Vader   Ik had met haar mee moeten gaan, toen.
Samen in de golven,
samen, voor altijd.
Wassen.

Ik hou van haar.
Heel veel van haar.

[Moeder komt op, huilend.]

Moeder   Vader.
Ik ben mijn mes kwijt.

Vader   *[lief]*
We zullen het samen zoeken.

Moeder   Ik ben mijn mes kwijt.

Vader   Stil maar,
                      shht.
                      Ik kom.

Moeder   Ik wil een zeemansgraf.

Vader   Natuurlijk.

Moeder   Ben ik jarig?

Vader   Nog één nachtje slapen.

Moeder   Hieperdepiep-

Vader   Hoera.

[Vader en moeder samen af. De zoon komt op met een (rode) spade. Lilly komt op. Ze draagt een feestmuts.]

Dochter   Lilly?
                      Ben je daar?

[Lilly zwaait, nog steeds onzichtbaar voor de dochter. Terwijl Lilly spreekt tot het publiek graaft de zoon een graf voor Wodan. De dochter gaat uitgeput en zwijgend in de ruimte zitten.]

Lilly   Magnus stuurde de hond Wodan achter mij aan, die nacht. Omdat ik niet alleen zou zijn. Maar Wodan wou niet weg. Magnus stak en stak, met een roestig stuk gereedschap.
                      Magnus hield van Wodan. En Magnus hield van mij.
                      Hondenvlees is taai. Nog taaier was Wodan zijn adem. Magnus stak en stak en stak.

‘God die in den hemelen zijt, laat u ook honden door uw poort gaan? God die in den hemelen zijt, hier komt Wodan, onze Wodan, beschermengel van Lilly, kunt u hem geen vleugels geven?’

Wodan bloedde, rood, en kroop dicht tegen Magnus aan.

Magnus viel in slaap, 's ochtends werd hij wakker. Wodan in zijn armen, helemaal koud en opgesteven, koud. Zo heeft Magnus Wodan in de tuin neergelegd. Omdat Wodan vliegen kon. Geen last zou hebben van een dak of van gesloten ramen.

‘Vlieg, vlieg Wodan! Vlieg volgens Lilly's wegen!’

God kent geen plaats toe aan honden, Magnus. Al heeft-ie ze zelf op de aarde gezet.

[lacht]

Wodan bleef liggen in het gras, stil, witte herder in de sneeuw. Zijn bek open, gelijk de wolf die pijn schreeuwt tot de maan. Daar heeft Magnus, tegen de honger, brokjes in gedaan.

Toen heeft Magnus Wodan in de jutezak gestopt. En Wodan plechtig op zijn knieën beloofd, dat hij, Magnus, Wodan, nooit, nooit meer alleen zou laten.

En Magnus, Magnus.
Magnus sprak niet meer.

[tegen dochter]
Waar hebben jullie mij begraven?

[De dochter knikt met haar hoofd richting de plaats waar Lilly ooit begraven is.]

Dochter   Magnus.
De eieren komen uit.

[Tijdens de volgende scènes plant Lilly rode tulpen op haar graf. Magnus spit met de spade. De dochter zet een stofschaar in haar trouwjurk. De moeder komt opgerend, zij roept vanaf de balustrade.]

Moeder   Ga weg,
ga weg!
Ver bij mij vandaan,
weg.
Ik kom nog niet naar jouw wereld.
[steekt zich]
Nee,
weg.
Ik ben nog niet klaar,
hoor je?
Het was je eigen schuld.
Jij benam ons al het licht, jij.
Te mooi, te mooi,
te mooi voor deze wereld.
Ik kon toch niet laten bestaan dat-
Hoe ze naar jou keken!
Al die vuile handen.
Hoe ze, allemaal,
hoe ze wilden dansen,
met jou,
mijn kleine, kleine meisje.
[huilt]
Ik kon je niet beschermen, ik,
mijn kindje.
Je stengel broos,
je was bezweken-
Je brak,
ik brak, brak,
alles zou gaan breken...

Lilly   Mam.

Moeder   Ik kom,

het duurt niet lang meer, meisje.
Heb nog eventjes geduld.
Ik neem je in mijn armen en-
Stil maar.

[wil weglopen, dan]
Lilly,
mijn hart,
zo koud, Lilly...
Lilly?

[Lilly huilt. De moeder wil zich steken, dan ziet ze de dochter die in haar trouwjurk knipt.]

Moeder Hé!
Jij daar.

Dochter *[zwijgt, knipt]*

Moeder Waarom knip je hem naar God?
Daarvoor heb ik, nachtenlang,
achter mijn naaimachine gezeten.
Ondankbare!

Dochter Niemand is mij komen halen.

Moeder Zonder hoop geen leven.

Dochter Mijn jurk is tot op de draad versleten,
en donker van het bloed.

Moeder Bloed?
Ben je vrouw geworden?

Dochter Mam, ik word bijna veertig...

Moeder Eindelijk.
Slak.
'k Dacht dat je reeds niet meer in staat,
tot dragende drachtigheid was.
[lacht]
Ik zal je jurk gaan repareren,
en dan vieren we feest.
Feest!
Waar is mijn naaimachine?

[Vader komt opgereden met een naaimachine.]

Vader Hier, moeder, hier.

Moeder Vader!

Vader Is er iemand jarig?

Moeder Je dochter,
ze gaat trouwen.

Vader Met wie?

[Beiden schieten in de lach.]

Hoera!
Hoera!

Moeder Ik krijg een nieuwe messenset.

Vader Ik wil een nieuwe rolstoel.

Moeder Ik krijg een nieuwe-

Vader Nee!
Alle cadeaus zijn uitgepakt,
er zit niets meer voor jou bij.
Ik wil met mijn dochter dansen.
[roept]
Bruidje,
bruiuidje.
Dit is je pappie, je pappie!

[Dochter loopt af.]

Moeder En ik?

Vader *[dreigend]*
Jij?
Jij hebt nooit met mij willen dansen.
Ja, nu je oud en lelijk bent,
oude trampolien, lien.
Jij danste met de hele wereld,
nooit danste jij met mij.

Zo is het,
zo blijft het.
Want zo is het gegaan.
Nu ga ik met het maagdje dansen.
Maagdje!

Moeder *[werpt zich op de knieën]*
Nee!
Jij bent van mij.

Vader *[schreeuwend]*
Altijd vond ik jou in vreemde armen!

Moeder *[rondjes tollend om haar eigen as]*
Ik hou van je! Ik hou van je! Van jou heb ik gehouden! Van jou wilde ik houden!

Vader Jij bent het riool,
waar al het zwarte, gore zaad,
in samen is gekomen.
De ellende van een hele wereld,
draag jij in je mee.
[wijst]
Daar,
beerput.
Je stinkt!

Moeder Nee!

Vader En toen kwam Lilly.

Moeder Waarom werd jij een van hen?

Vader Zij hebben jou vergiftigd.
Hún stinkend zaad heeft jou vermoord.

Moeder Je mocht niet een van hen worden!

Vader En wat kreeg ik, ik?

Moeder Je hebt je toch een weg naar binnen geforceerd?

Vader STANK.
VOOR.
DANK.
Ik was het die jou redde, redde,
redde uit de golven!

Moeder Waarom kon je niet vergeten?

Vader Vergeten?
Al die tekens op jouw lichaam.
Bah!

Moeder Aderlating, ader-
[heft krachteloos de messen]

[Dan richt de vader zich tot het publiek, vertrouwelijk.]

Vader En toen kwam Lilly...

Moeder *[zacht]*
Nee,
niet doen.

Vader   Geboren uit vreemd zaad.
                      Zwart, bitter zaad.

Moeder   Nee,
                      niet van een neger,
                      Lilly.

Vader   Ze wist niet eens van wie.
                      Maar, ik hield van haar.

Moeder   Vader?

Vader   Ik hield van haar,
                      heel veel van haar.

Moeder   Ik kon toch niet,
                      jij mocht toch niet-

Vader   Meisje,
                      meisje,
                      meisje.

Moeder   Nee,
                      niet weer de cirkels,
                      de herhaling.
                      Steeds dezelfde tocht,
                      van blote voeten in de sneeuw,
                      zwarte, zwarte sneeuw.

[roept]
                      Wateer.
                      Mama?

Vader   Mijn kleine, lieve meisje,
                      haar bed een plas met bloed.

Moeder   *[fel]*
                      Ik zag toch, hoe je naar haar keek.
                      Ik kon toch niet,
                      hoe ze, allemaal, ik moest-
                      Nee!
                      Niet die zonde,
                      nee, die zonde niet.
                      Niet gemaakt voor deze aarde, heet,
                      zoo heet,
                      zo mooi, Lilly, meisje.
                      Te mooi voor deze aarde, heet.
                      Wie kon er weerstand bieden?
                      Te mooi, zo mooi,
                      mooi in al dat bloed.

Vader   *[huilt]*
Lilly...

Moeder   Ik hield van haar,
              ik hou van haar.
              Niet voor deze wereld.

[De moeder steekt zich. Lilly staat op, alle tulpen zijn geplant. Lilly zit onder de modder.]

Lilly   Wanneer komen jullie?

Vader   Lilly?

Moeder   Nee,
              nee.

Lilly   Ik ben het wachten moe.
              Wat heeft 't voor zin?

Vader   Meisje?

Moeder   Niet die zonde,
              altijd om de hoek.
              [gilt]
              Doe je gulp dicht!

Niet op zijn schoot,
niet in zijn schoot.

Lilly   Mama, 't is tijd.

Moeder   Te laat,
              te laat.
              Ik kon je niet beschermen, ik-

Lilly   Zet het mes daar waar het moet.

Vader   Lilly?
              Bloeeoeoed!

Moeder   Stil,
              de burenen.

Vader   Lilly?

Moeder   Denk toch aan de burenen!

Vader   Bloeeeeeoeoed!

[De dochter komt opgerend, zwaaiend met een schaar, spade en een messenset. Zij richt zich tot het publiek als een agressieve quizmaster.]

Dochter WAT GEBEURDE ER DIE NACHT?

Moeder O jee,
o jee, te laat.
Er wordt al aan de deur geklopt.

Dochter Ik moet het weten!

Lilly *[ook tot publiek]*
Ja!
Wat gebeurde er die nacht?!

Moeder Ik ben niet thuis.

Lilly Hallo?
Nok-nok.

Moeder Wij zijn niet thuis.

Vader Lilly?
Bloed?

Dochter Deed jij het met je spade, vader?

Lilly En?
Deed hij het met zijn spade?

Moeder Zeg dan toch dat we niet thuis zijn!

Dochter Deed jij het met je messenset, moeder?

Lilly Deed zij het met haar messenset?

Moeder Laat het stoppen.

Vader Bloed?

Dochter WAT GEBEURDE ER DIE NACHT?

Vader Bloed.

Dochter Bloed, ja, bloed.

Lilly *[lacht, wijzend op haar borst]*
Bloed, ja, bloed.

Moeder Ik kon toch niet-

Lilly   Genoeg mama,
                      genoeg.
                      Niemand heeft mij iets gedaan.

Dochter   *[hysterisch]*
                      WHO DID IT,
                      WHO.
                      WHO FRAMED ROGER RABBIT?

Moeder   Kom vader,
                      we gaan.

Vader   *[huilt]*

Moeder   Stil maar,
                      je kon er niets aan doen.
                      Ze was te mooi,
                      te mooi-

Lilly   Hij heeft mij niets gedaan.

Moeder   Een bloementuin moet gesnoeid,
                      de duivel moet-

Vader   Lilly, bloempje, duiveltje, mijn-

Moeder   Sht,
                      stil maar, kom.
                      Ik breng je naar bed.

[terwijl ze vader afrijdt]
                      Het recht in eigen hand nemen,
                      een woord met vijf letters.

Vader   Moord?

Moeder   Goed zo.
                      De appel valt niet ver van de...?

Vader   Boom?
                      Boom.

[Vader en moeder zijn af. Lilly richt zich tot het publiek.]

Lilly   Die nacht dat alles wit was,
                      wit van vorst en kou,
                      stond ze aan mijn bed, mama.
                      Ze wekte me,
                      streeelde me,
                      stak me, met haar mes.
                      Mes...

Mijn kamer, versierd,
dertien ballonnen, rood.
De nieuwe dag die komen zou,
dat was mijn verjaardag...
Tjak!
'Mama?'

'Je moet schoon zijn Lilly,
fris en gewassen door de hemelpoort heengaan.'
'Mama?'

'Ik hou van je Lilly,
zoveel van je Lilly.
De cirkel moet doorbroken, nu,
mijn messen in jouw bloedbaan.
Ik behoud je deze tocht,
van voeten naakt in een woestijn,
van dorst hebben, en nergens water,
van duizend handen op je lichaam,
van rivieren vol, gevuld met gif,
die duivels door je lichaam spuiten.'

Ze wekte papa, Magnus,
ook wekte ze mijn zus.
Ze gaf papa de spade.
Papa groef mijn graf,
Magnus zou het delven.

Te veel armen in haar leven,
hadden zich tegen haar geheven.
Armen die beschermen moesten,
van vaders, moeders, ooms en tantes,
en een verre neef.
Ik-
Kluiten vallen op mijn kist.

Ik had zo graag willen dansen, mam,
mijn leven willen ronddansen.
Ik had enkels die sterker waren,
mijn lichaam wel bestand,
tegen tochten, dorstig, lang,
door droogte en woestijn.
Ik had zo graag willen dansen,
dansen, dansen, dansen mam.
Dansend onder de appelboom, ik,
in bloemenvelden, fel van kleur.
Mijn voeten, zwierend door groen gras,
onder zwart bewolkte luchten, dansen,
tango in de regen.
Ik dansend de flamenco,
met een veel te felle stier,

wel dan niet bemind,
ach,
maar dansen, dansen, dansen.
Dansend over pleinen, oud,
beschenen door de nacht en maan.
Dansend over vlakten,
over ijs, schotsen, heuvels, zee,
over bergen scherp als messen steen.
Dansen, voeten, bloot, kapot,
ik,
dansend met tien kogels, bloedend,
in mijn hete borst.
Ik dansend met jou,
mijn lief,
met vaders, moeders,
met mijn kind.
Dansend in mannenarmen, ik,
dansend met kinderarmen, ik-
Je hebt mij mijn dans ontnomen mam,
want hier danst iedereen alleen.

Dochter We komen.

Lilly Kluiten op een houten kist.

Dochter We komen.

Lilly Klop-klop.
Ik wil niet meer alleen.

Dochter Lang genoeg gewacht.

[De dochter en Lilly wandelen samen af. Magnus komt op met een gieter. Hij geeft de tulpen water, de tulpen op Lilly's graf. Ook begiet hij Wodans graf. De gieter giet rood vocht. De moeder komt op.]

Moeder Psssst.
Hé!

Zoon *[negeert]*

Moeder Hé!
Idioot, 't is tijd.

Zoon *[zwijgt]*

Moeder 'k Heb de jakhals te slapen gelegd.

Zoon *[kijkt haar aan]*

Moeder Mijn klokje, bijna uitgetikt.

Hij, ik,
wij kunnen niet alleen.

[ze werpt twee messen voor de zoon zijn voeten]

Hier.

Flitsend scherp zijn ze geslepen.

Luister je, idioot?!

De jakhals rust, wacht,
zijn bloedbaan smacht, wacht.
Bevrijding van de nacht.

Zoon *[buigt zijn hoofd]*

Moeder 't Is tijd,
we moeten toeslaan.

Zoon *[schudt zijn hoofd]*

Moeder Beloofd,
beloofd.
Je hebt het me beloofd, idioot!

Zoon *[pakt het mes]*

Moeder Goed zo, mijn lieve idioot.
Doe het snel, doe het fel!
Samen,
wij...
In de hel.

[De dochter komt op, ze neemt Magnus de messen uit handen.]

'k Heb niets gedaan,
'k heb niets,
niets gedaan.
Hij deed 't.
Waar is mijn lieve jakhals?

[plots]

Ze zijn er,
ze zijn hier, hier.
Hoor, om mij te halen,
ijskoning en ijskoningin-
Zwarte, zwarte, paarden.
NEE, NEE,
GA WEG

JAKHALS,
JAKHALS,
IK WIL MIJN LIEVE JAKHALS.

Dochter Mam...

Moeder Heeeeeeeeelp!
Help me dan toch.
Ik durf niet alleen.

Ik heb, ik heb niet lang meer, ik,
mijn klokje, bijna rond getikt.

Dochter Stil maar mam,
't is goed.

Moeder Goed? Hoe?

Dochter We gaan, samen.

Moeder Samen?
Hoe?

Dochter Samen.
Voor altijd wij.

Moeder Wij?

Dochter Wie anders zal ons ooit begrijpen.

Moeder *[zwijgt]*

Dochter Kijk, daar.

Moeder Lilly?

Dochter Lang genoeg gewacht.

[Lilly komt op. Voor het eerst echt zichtbaar voor de andere personages in een bundel van fel licht. Ze draagt een schone jurk.]

Moeder Lilly?
Meisje?

Lilly Hallo.
Komen jullie?

Moeder Mijn lieve mooie meisje.
Ja.

Lilly Dag mam.

Moeder Ik heb je zo gemist.

Lilly De koets staat klaar.

Moeder Ja?
Gaan we met paard en wagen?

Lilly Ik heb de rode loper,
richting hemel neergelegd.

Moeder *[angstig]*
Niets van vlammen?

Lilly Genoeg van vlammen op de aarde,
klote aarde,
heet als hel.

Moeder Ja,
klote, klote aarde.

Lilly *[lacht, gaat]*
See you!

Moeder See you Lilly!
[kijkt naar de dochter]
Net kerst.

Dochter Ja.

[Ze zwaaien.]

Ik heb gekookt.

Moeder Vergift?

Dochter Ratak.
Duizend korrels uit een doosje.

Moeder Voor bejaarden, oude maagden,
en speciaal voor hen,
die stom geworden zijn.

Dochter *[lacht]*
Met groen schuimende monden,
zullen wij door gouden poorten gaan.

Moeder A-men.

Dochter Sa-men.

Moeder Samen.
Voor altijd?

[Vader komt op.]

Vader   Moeder, ik kan niet slapen.
                      Waar was je?

Moeder   Hier.

Vader   Ik dacht,
                      je zou.
                      Je weet toch,
                      dat ik zonder jou slecht slapen kan.

Moeder   Stil maar.

Vader   Nee!
                      Niet!
                      Ik droomde dat je vleugels had,
                      en zonder groet was weggevlogen.
                      Net een engel...

Moeder   Ik ben hier,
                      je dochter heeft gekookt.

Vader   Is er dan nog eten?

Dochter   Ja. Pens.

Vader   Pens?

Dochter   De vriezer vol met grijze pens.

Moeder   Pens,
                      pens?
                      Dat moet de pens van Wodan zijn.

Vader   Wodan?
                      Die was ik vergeten.
                      Lekker.

Dochter   Waar een gezin is moet gegeten worden.

Vader   Dat houdt een hoeksteen bij elkaar.

Moeder   Heb je de tafel mooi gedekt met kaarsjes?

Dochter   Er zijn geen kaarsen meer,
                      maar er is licht van de tv.

Vader   Tv.
                      Fijn.
                      Heerlijk!

Moeder   Wij eten pens,
                  en kijken tv.

Vader   Is er een krimi?
                  Een weekendkrimi?

Dochter   Er is een film over de liefde.

Vader   De liefde?

Moeder   *[zucht]*
                  Goh,
                  wat mooi.

Vader   Over de liefde.

Moeder   Wat een geluk.

Vader   Wat een geluk.
                  Dus alles komt goed?

Dochter   Alles komt goed.

Vader   Zeker?

Dochter   Kom.

Moeder   Mooi hè, vader?

Vader   Nou.
                  Ik hou van jou.

Moeder   Ik ook van jou.

Dochter   Kom je, Magnus?

Zoon   *[knikt]*

Moeder   Kom.
                  Samen.
                  Voor altijd.

[Allen lopen af.]

Stil eens.
Hoor...

[Allen staan stil. Er klinkt muziek, een kinderkoor. Ze luisteren.]

Allen   Mooi.
                  Mooi.

Mooi.

[Ze gaan af. Lilly rent op en richt zich tot het publiek.]

Lilly   Tja...

[Ze steekt een sigaretje op en tekent met haar voet iets onzichtbaars in de aarde. Ze lacht, kijkt.]

Nou...

Tot ziens dan!

[ze zwaait]

Doeoeoeoei!!!

[rent af]

[Einde]